

[Vibeke Grønbeek]

SF har fremsat en dagsorden, som indeholder en række forslag, som også regeringen har drøftet. Vi har i Det Radikale Venstre fuld forståelse for den gode hensigt, der ligger bag disse punkter, men mener altså, at de skal indgå i forhandlingerne, og vi vil ikke herfra direkte diktere, hvad der skal indgå i de kommende forhandlinger med kommunerne og amterne.

Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte dagsordenen fra SF. Vi kan desuden heller ikke støtte dagsordensforslaget fra Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet.

Lysholm Christensen (KRF):

Vi har i Danmark en veldefineret opgavefordeling mellem stat, amter og kommuner. Folketinget lovgiver, og regeringen har ansvaret for den overordnede økonomi, mens amter og kommuner løser de mange service- og omsorgsopgaver, som er lagt i hænderne på de decentrale myndigheder. Så inden for visse rammer kan amter og kommuner altså fastlægge det lokale serviceniveau, som man kan blive enige om, og som er rimeligt efter de givne forhold i de meget forskelligartede kommuner.

Disse opgaver kan dog kun løses, hvis der er økonomiske midler til rådighed. Derfor har amter og kommuner også myndighed til at opkræve skatter, og disse udgør mere end halvdel af de pålignede indkomstskatter i vort land. I den forbindelse er det vigtigt at præcisere, hvor ansvaret for den overordnede økonomiske politik ligger. Den ligger naturligvis hos regeringen; det er regeringen, der har ansvaret for at fastsætte det samlede skattetryk, det er regeringen, der fastsætter rammerne for, hvilke serviceopgaver der skal løses, og dermed også for, hvor meget der må udskrives i skat. Det er helt naturligt, at det er regeringen, der fastsætter disse rammer. Hvis man skal have ansvaret for den overordnede økonomiske politik, er man også nødt til at have styr på, hvor meget der udskrives i skatter på lokalt plan. Dette princip er gældende for enhver regering uanset sammensætning.

Jeg er enig med indenrigsministeren i det, ministeren i sin tale sagde om den samlede økonomiske politik. Der var to væsentlige punkter, som jeg lige vil nævne: For det første skal væksten i de samlede offentlige udgifter fastholdes på en klart lavere stigningstakt end

den langsigtede vækst i økonomien, og for det andet skal helheden i regeringens skattereform fastholdes. Reformens skattelettelser må ikke forsvinde ud i den blå luft på grund af kommunale skattestigninger.

Det er et vedtaget princip, at love vedtaget i Folketinget, som betyder udgifter for kommunerne, skal indgå i forhandlingerne om det såkaldte totalrammepincip, og det skal selvfølgelig også indgå i regnestykket for 1995. Der skal naturligvis dutes for de udgiftsførelser, som skyldes lovgivning her i Tinget. Disse forhandlinger går jo nu snart i gang, konstitueringen i Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening skal først lige på plads, før man rigtigt for alvor kan tage fat på forhandlingerne.

Vi er også enige med regeringen, når det gælder målsætningen om serviceforbedringer i amts- og primærkommunerne. Det gælder ældreomsorgen, indsatsen for de sindslidende, hjemløse, socialt udstødte samt operationskapaciteten på vore sygehuse og nedbringelse af ventelisterne. Dertil kommer så indsatsen for afvænnelse af narkomaner og gennemførelse af Byudvalgets rapport.

Når det gælder pladsgarantien for børn, finder vi det også i orden at sikre forældrene mulighed for pasning af deres børn. Det har en lang række kommuner i øvrigt allerede klaret; især de mindre kommuner har en pasningsgaranti. Men for os at se behøver denne pasningsgaranti ikke nødvendigvis at være en institutionsløsning. I vor forståelse af pasningsgarantien indgår også en tanke om reel valgmulighed, en valgmulighed, som også omfatter pasning i eget hjem. Men skal denne mulighed være reel, må et vist pengebeløb følge barnet.

Den debat, vi har haft i dag, har af gode grunde ikke ført til noget særlig konkret. Det var der vel heller ikke mange der havde ventet. Det ville ikke være rimeligt, at forhandlingerne blev ført fra denne talerstol.

Når det gælder finansieringen af de ekstra udgifter, som nødvendigvis følger af de ting, jeg har nævnt nu, er jeg enig med regeringen i, at der må forventes stigende skatteindtægter i takt med den økonomiske vækst. Færre arbejdsløse vil også betyde besparelser. Om disse to forhold så er fugle på taget eller fugle i hånden, ja, det vil tiden vise. Jeg har en stor tro på, at i hvert fald nogle af fuglene allerede er